

Komutan Gelme

– Gökdeniz · 24 Aralık 2023

KOMUTAN GELME !

Altıncı ayın bugün oğlum askerde.

Her sabahki gibi, odanın kapısını açtığımda karşıki duvardan yine gülümsedin bana.

Odana çekildiğinde, pencereden başını uzatıp gizli gizli içtiğin keyif sigarasının belli belirsiz kokusu kaybolalı aylar oldu neredeyse.

Annen, her gün sanki izine gelecekmişsin gibi odanı havalandırıyor, zaten düzgün olan eşyalarını bir kez daha düzeltiyor. Amaçsız da olsa günde bir kaç kez, bebekliğinden beri "senin" yaptığın odana ziyaretleri adeta gizli ayın havasında. Dışarı çıktığında, her seferinde gözlerinde yakaladığım nemden anladım uzun süre önce bunu ama fark etmezden geldim hep..

Gurur, bendeki nemi hep kuruttu şimdiye kadar.

Seninle birlikte, haberleri, gazeteleri daha bir dikkatli okur oldum artık.

Komşuların askerden dönen çocuklarını ziyaretlerimizde, niyeyse sorularıyla bunalttığımı söyler hep annen.

Çarşı iznine çıkmış Mehmetleri gördüğümde, gözüm üzerlerinden uzun süre ayrılmaz oldu şimdilerde?

Daha önce yok muydu asker, yok muydu çarşı izinleri acaba?

Pencerelere değil de, sokak girişlerine asılan kocaman bayrakları gördüğümde hep sevinç duyardım önceleri, nedense artık ürpertiyor beni.

-Yine şehit mi var kasabadan yoksa?

Vardır belki de, hangisinin cenazesine gidebildim ki zaten?

Şehrin en dışında, ıssız bir ağacın altında çömelerek dua etmek daha mı kolayıma gidiyordu ne?

Uykum çok hafif artık oğul.

Annen artık, hırsızdan değil benim tıkırtılarımdan emin, daha huzurlu uyuyor.

Sabah namazından sonra alışkanlık oldu bende, sanki bir ses duyulmuş gibi perdeyi aralayıp bahçe kapısına doğru bakar oldum.

Sokağın başında gördüğüm karaltılar evin önünden geçip uzaklaşana kadar aklımdan neler geçirdi bilir misin?

Derin bir nefeslenmeyle dönerdim yatağa, annen söylenirken;

-Yine mi camdaydın, sabahın köründe?

Bahçe kapısının sürgü sesi geleli saniyeler olmuştu daha ama ne çok şeyler aklımdan geçirmişim.

Daha toplayamadığım seccadeyi de elime alarak pencereye vardığımda yanan sönen ambulans ışığını fark ettim.

Yoksa Cevat amcaya bir şey mi olmuştu? Daha yeni atlatmıştı krizi, ama son ziyaretimde çok bitkin görmüştüm.

Kapıda biriken karaltılardan yanılmadığımı anladım.

Jandarma komutanı değil miydi o şapkasını eline alan , pencerelere baka baka yürüyen, öndeki ürkek adımlı?

Cevat amcanın yakını mıydı yoksa komutan?

Komutan?

Komutan, gelme..!

Gelme Komutan!

Git..!

Git..!